HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

חייבת בחלה. ולא ממרינן דתרומה פוטרת לה ואע"ג דתרומה מינה מייבת בחלה מדומע מייב בחלה מ"ט דליכא דרבנן הוא דמדלורייתא מד בתרי בטיל לכתיב (שמות כג) אחרי רבים להטות ורבנן הוא דלקרוב אחד ומאחד הלכך לא אתי לימוד דרבנן ומפקע חלה מפיפו בזמן הזה דקסבר"י ר"מ ורבי יהודה חלה בזמן הזה דרבנן ואתי לימוד דרבנן ומפקע חלה דאורייתא ודלמא קסבר רבי יוסי תרומה בזמן הזה דאורייתא וחלה דרבנן [ו]ובדאהדר רב הונא בריה דרב יהושע דאמר רב הונא בריה דרב יהושע אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי אפילו למ"ד תרומה בזמן הזה דרבנן חלה דאורייתא שהרי [ז]שבע שכבשו ושבע שחלקו נתחייבו בחלה ולא נתחייבו [ח]במעשר ואמינא להו אנא אפילו למ"ד תרומה בזמן הזה דאורייתא [ט]חלה דרבנן [י]דתניא אי בבואכם יכול משנכנסו לה שנים ושלשה מרגלים ת"ל בבואכם [יא]בביאת כולכם אמרתי ולא בביאת מקצתכם וכי אסקינהו עזרא לא כולהו סלוק: **מתני'** משל משלו חכמים באשה פגה בוחל וצמל פגה תנוקת בוחל אלו ימי נעוריה בזו ובזו [יב]אמרו [יג]**ה**אביה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה [יד]ובהפרת נדריה צמל כיון שבגרה שוב אין לאביה רשות בה איזהו סימנין ר' יוסי הגלילי אומר [טו]משיעלה הקמט תחת הדד ר"ע אומר [טז]משיטו הדדים בן עזאי אומר [יז]משישחיר הפיטומת רבי יוסי אומר [יח]כדי שיהא נותן ידו על העוקץ והוא שוקע ושוהא לחזור: **גמ'** פגה עודה תנוקת כדכתיב [יט]התאנה חנטה פגיה בוחל אלו ימי הנעורים [כ]כדתנן התאנים משיבחלו ואמר רבה בר בר חנה אמר רב משילבין ראשיהן ואיבעית אימא מהכא [כא]ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי צמל כמ"ד יצתה מלאה: ואיזהו סימנים ר' יוסי הגלילי אומר משיעלה הקמט ממש [כב]אלא כדי שתחזיר ידיה לאחוריה ונראית כמי שיעלה הקמט תחת הדד שמואל בדק באמתיה ויהב לה ד' זוזי דמי בושתה שמואל [כג]לעולם בהם תעבודו [כד]לעבודה נתתים ולא לבושה שמואל מייחד להן רב נחמן מחליף להן רב ששת מסר להן לערבי ואמר להן אזדהרו מישראל: רבי יוסי אומר כו': מאי עוקץ אמר שמואל [כה]עוקצו של דד ת"ר [כו]אלו הן סימני בוגרות ר"א בר' צדוק אומר [כז]משיתקשקשו הדדין ר' יוחנן בן ברוקה אומר משיכסיף ראש החוטם משיכסיף אזקונו לה אלא א"ר אשי [כח]משיפציל [כט]ראש החוטם ר' יוסי אומר משתקוף [ל]העטרה ר"ש אומר [לא]משנתמעך חלבוזל קמי ולפירוש זה אמי שפיר הא דקאמר בגמרא הלכה כדברי כולן להחמיר לענין מיאון: **בדק באמתיה ויהב ד' זוזי דמי בושתה.** להגלגל מעות היה נותן לה להא ר' יהודה אמר בהמוזל (ב"ק דף פז.) אין לעבדים בושת ופשיטא למ"ד יש לעבדים בושת הוי לרבו: **ראש החוטם.** פ"ה קסבר דלמ תפרים ובפרק לוקה הגזול (סוכה דף לה.:) [לב] גבי תמרוג מזכיר פיטומת ועוקץ וחוטם ומתוך כך מסתמא דלמ"ד תמרוג לגד רמסו ואין אחד מהם מסס לגד זנזו דומיא דדד דגבי דד ליכא למיפרך מה לדד שהוא מצוי אבל תמרוג אינו מצוי אלא מיפרך מה לגד שהוא מצוי אף תמרוג שהוא מצוי ת"ש: **מבר** להו לערבי. מסתמא מכאן דשפחה כנענית מותרת לעובד כוכבים וה"ה דעבד מותר בעובדת כוכבים ולא גזרו עליהן משום נשג"ז ואע"ג דאיסור נדה ואשת איש שייך בעבד מן התורה ושילחו ע"ז דא"ל שבור מלכא לבטי אידכר מה דעבדת באורתא דלא תעבדי עבד הוה דלקמן בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף ע.:) דנטי בר טבי דרמות רוחיה דלא קביל גיטא דחירותא: **משיפציל** ראש החוטם. פרש"י ספק ונראה לפ' כמו חוטם דהתם דהיינו מקום שמתחיל לשפע על פי העוקץ וכן הכא למעלה מן הפיטומת מתחיל לשפע כלפי הדד וחריצין כמין פיצולין נראה בהם:

ואינה נפסלת בטבול יום. ופ"ת נתלו עוברין (פסחים דף מד.).

גבי מקפה של מולין ושום ושמן של תרומה קתני לשם נגע טבול יום במקלתו [ט]דפסל כולו במגעו וי"ל דהתם מיירי בשעשאו גוש בקעריה: **אתי** דימוע דרבנן ומפקע חלה דרבנן. מכאן מצינ"ל לר"י לתרומה דטבלה בטבול יום. ועי"ת נתלו עוברין (פסחים דף מד.).

לפירוש"ת והא דלדעתין בסיפרא מפת מקדשו ממנו דעולה בקרבנות אלא מפת שלו ממנו דשלמים קרבין מן החולין ואכלין בכל מקום ואפילו בזמן שהבעלים טמאים ואין מקדשין אלא מה שבפנים ולא מה שבחוץ ומה שבפנים אינו נאכל אלא ביום ולילה אחד ומה שבחוץ נאכל ליומים ולילה אחד ומה שבפנים אינו נאכל אלא לזכרים מבני כהנים ומה שבחוץ נאכל לזכרים ונקבות מבני כהנים ומה שבפנים אינו נאכל אלא בעזרה ומה שבחוץ נאכל בכל מקום בירושלים ומה שבפנים אינו נאכל אלא לאחר זריקת כל הדמים ומה שבחוץ נאכל אפילו קודם זריקת הדמים ומה שבפנים אינו נאכל אלא בשעה שהוא מותר באכילה ומה שבחוץ נאכל אפילו בשעה שאינו מותר באכילה ומה שבפנים אינו נאכל אלא בלילה ומה שבחוץ נאכל אפילו ביום ומה שבפנים אינו נאכל אלא לבעלים ומה שבחוץ נאכל אפילו לאחרים ומה שבפנים אינו נאכל אלא לאחר שיזרוק כל הדמים ומה שבחוץ נאכל אפילו קודם זריקת הדמ